

AKROPOLITANEC

— ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET —

VZGOJNA VREDNOST
LJUDSKIH PRAVLJIC

UPATI SI BITI
VSAKODNEVNI HEROJ

AFRIŠKA ZGODBA O
OTROKU IZ VOSKA

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

SREČNO IN POGUMNO V NOVEM LETU

vam želi Nova Akropola

Ne bojmo se leta, ki je pred nami.
Soočimo se z njim ne glede na to,
kako zahtevno se nam zdi.
Prinaša nam namreč neprecenljiv zaklad izkušenj,
ki bodo iz nas naredile
boljše, močnejše in srečnejše ljudi.

AKROPOLITANEC

B E S E D A
U R E D N I K A

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

DECEMBER 2022 | ŠT. 85

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

059 78 02 11

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Grafično oblikovanje: Nija Androjna

V TEJ ŠTEVILKI:

- PSIHLOGIJA: 5
VZGOJNA VREDNOST
LJUDŠKIH PRAVLJIC
- PSIHLOGIJA: 7
UPATI SI BITI VSAKODNEVNI
HEROJ
- ZGODBA: 10
AFRIŠKA ZGODBA
O OTROKU IZ VOSKA

VPLIV VZGOJE NA RAZVOJ ČVRSTE SAMOPODOBE

Najprej izpostavimo, da je naša stabilnost odvisna od naših življenjskih temeljev, od tega, na kar se opiramo, od tega, kar predstavlja naša poglavitna vodila. Če želimo biti stabilni, moramo najprej poskrbeti, da so naši temelji čvrsti. Ti pa se začenjajo postavljanje že v otroštvu. Pomembno je, da se ta naloga pravočasno in dobro opravi, saj so kasnejši poskusi utrjevanja šibke osnove zahtevnejši.

Obstajajo stabilni in večni principi. Konfucij jih je zajel s pojmom zakon Neba, ki ga je konkretiziral kot zakon reda, pravice, enakosti in sočutja.

Globoko v sebi, brez nepotrebnih umskih akrobacij, te principe tudi sami prepoznavamo kot naravne in stabilne. To velja tudi za otroke. In ko otrokom (tudi če nehote) avtoritarno vnašamo dvom vanje, gredo najprej skozi krizo, ker so se prisiljeni ločiti od lastnega notranjega modreca, še preden bi se imel možnost zbuditi; kasneje pa postanejo negotovi in labilni, ker so izgubili stik z edino stvarjo, ki bi jim lahko omogočala notranjo stabilnost.

Uporabil bom primer zdaj že odrasle osebe, ki je kot otrok v igrivi raztresenosti vzela svoji podobno kuverto, in s tem določeno količino tujega denarja. Ko je ugotovila napako, je želela tujo kuverto vrniti in vzeti svojo. A žal je bila opažena in brez kančka razmisleka že obtožena kraje. Nihče ji ni verjel, niti starši. Upirala se je in borila za pravico, razlagala svojo zgodbo, a si s tem nakopala še dodatno obsodbo lažnivke. Njen čut za pravico je bil prizadet. Na koncu so jo starši, sicer v vzgojnem zanosu, prisilili, da dotični osebi glasno izreče – tokrat res – laž: "Ukradla sem in tega ne bom več počela." Kakšno ponižanje ... Mukoma je izrekla te nenaravne besede in naslednjo noč v nemiru prebedela, se potila, tresla, kot da se je trgala od dela sebe. Morda se je to res zgodilo, morda se je te noči zgodila amputacija njene duhovne hrbtenice ...

Vemo, da se bo vsak povprečen otrok boril za svoje potrebe in želje. Vendar ni isto, če mu, kot avtoriteta, odrečemo čokolado pred obrokom, ali zaslužen zaupanje. Prvo bo ranilo njegovo trenutno razvajenost, ki bo, pospremljeno z nekaj nejevoljnega brcanja, kmalu prešlo v pozabo; drugo pa lahko povzroči duševno rano, ki bo, najverjetneje potisnjena v podzavest, prav tako delovala kot pozabljena, a bo še dolgo hromila psihično dozorevanje nastajajoče osebnosti.

S tem ko je otroku odvzeta opora močnega psihičnega stebra, izgubi možnost izgradnje notranje gotovosti in lastne identitete. Posledično pa celo življenje išče potrditev izven sebe, pri drugih, kar ga naredi odvisnega. Namesto svojim sanjam bo sledil tujim pričakovanjem. Trudil se bo, a noben dosežek ga ne bo zares izpolnil ...

Zato ne smemo nikomur preprečiti ščititi pravice in živeti v skladu s svojim notranjim zakonom. Niti otroku, četudi bi to bilo v naših očeh preudarno. V slednjem primeru se z mladim vitezom kvečjemu lahko pogovarjamo okrog izbire primernejših načinov postopanja, s čimer ga učimo uporabe inteligence, nikakor pa njegove volje, kot najvišji izraz bitja, ne smemo blokirati.

Prav tako je potrebno otroku (in tudi odraslemu) izkazati zaupanje, ko želi slediti svojim zdravim porivom. Četudi bi ga želeli obvarovati in namesto njega kako stvar narediti (bolje), mu ne smemo vzeti možnosti, da si sam izbere svoj košček pod soncem. Kajti le to, kar sam dosežeš, sled, ki jo sam pustiš v svetu, postane ogledalo, ki ti pove, kdo si.

Udejanjanje lastnih vrednot, s čimer prispevamo našemu okolju, je način, kako graditi močno samopodobo. Počasi se zaveš, da si pomemben, da si povezan s širšim življenjem in da imaš v njem svoje dostojno mesto. Pridobljene izkušnje uspeha nam to potrjujejo, tudi če ni vse popolno. Principi, ki smo jih na začetku le nedefinirano čutili v sebi, postajajo vse jasnejši in trdnejši. Vsi ideali, ki smo jih realizirali, pa garantirajo naše moči. Več podvigov imamo za seboj, močnejša je naša vera vase. Zaupamo si, ker vemo, da smo nekoč zmogli in da bomo to tudi v prihodnje.

Vzgoja je zahtevna naloga. Je odgovornost, ki smo si jo naložili, ko smo postali starši ali vzgojitelji v kakršnikoli drugačni družbeni vlogi. Vzgoja je naloga za tiste, ki so sami prehodili pot, se na preskušnjah preobrazili in zrasli in zato razumejo negotovost mlade noge, ki za njimi stopa na podobno pot.

Odraščajoče je treba kakor krhke mladike ščititi in hraniti predvsem v najnežnejšem obdobju, dokler ne dosežejo dovolj šne lastne odpornosti in gotovosti.

Pomembno je prepoznati nevarnosti, pred katerimi jih je treba ščititi, in kaj je hrana, ki jo njihova duša potrebuje. Potrebno je spodbuditi prepoznavanje večnih naravnih zakonov ter spodbujati razvoj njihove notranje moči. Stopiti morajo na lastno pot.

Ker v razvijajočem se svetu težko naletimo na popolne vzgojitelje, neizbežno prihaja do napak. Temu se ne moremo izogniti. Ker je starš ali vsakovrsten vzgojitelj največkrat dobronameren, napak ne počne iz zlobe, temveč predvsem iz neznanja.

Kdor je kot žrtev vzgojnih spodrseljajev v najboljčutljivejšem času izgradnje lastne osebnosti, izgubil stik s svojim notranjim bitjem in zaradi tega za kak korak zastal pri izgradnji gotovosti vase, bo morda čutil jezo do (nekdaj) nevednega vzgojitelja. A na nevednost se ne moremo jeziti, kakor se ne jezimo na veter, ki odpiha in pomeša skrbno zložene papirje na mizi. Vsaka stvar namreč deluje v skladu z lastno naravo. Veter le izravnava zračni tlak in ne bo nikoli pospravljajal. Človek pa se lahko uči in svojo naravo izboljšuje.

Vsi, ki budno opazujemo življenje, se učimo. Vsako novo spoznanje pa je možnost za spremembo na boljše. Ko nekaj novega spoznamo, usmerimo pogled v prihodnost in povzamemo naslednji korak. Brez prestanka. Pot še ni zaključena ...

Andrej Praček, urednik

Dragi bralci!

Nova Akropola je kot društvo v JAVNEM INTERESU tudi na **SEZNAMU UPRAVIČENCEV ZA NAMENITEV DELA**

DOHODNINE. Vsak davčni zavezanec lahko namreč zahteva, da se do 1% dohodnine od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno koristnih namenov.

Če želite ta prispevek nameniti Novi Akropoli, lahko izpolnete **spletni obrazec**.

Že vnaprej se zahvaljujemo vsem, ki se boste odločili na tak način podpreti naše delovanje!

1%
DOHODNINE

VZGOJNA VREDNOST LJUDSKIH PRAVLJIC

PINAR AKHAN

Znano je dejstvo, da ima branje ali pripovedovanje zgodb otrokom že od malih nog številne razvojne koristi. Če jih naštejemo le nekaj: zgodbe lahko pomagajo izboljšati jezikovne in komunikacijske sposobnosti; razvijajo otrokove možgane in sposobnost osredotočanja; pomagajo pri povezovanju in izražanju čustev; spoznavanju sveta in narave; spodbujajo radovednost in domišljijo. Pripovedovanje je del mnogih tradicij in ljudske zgodbe so se tako prenašale iz roda v rod. V današnjem času pa ni tako običajno odraščati ob ljudskih pravljicah.

Starši in učitelji pogosto razpravljajo o tem, kakšne zgodbe naj pripovedujemo in katere knjige naj beremo svojim otrokom.

To je v izobraževalnem sistemu že dolgoletna razprava. V trudu, da bi predali našim otrokom najboljše, so včasih tradicionalne ljudske zgodbe urejene, nekateri deli so odstranjeni ali pa so nekateri vidiki zgodb omehčani. Seveda moramo biti skrbni pri vsem, kar učimo ali pripovedujemo majhnemu otroku, a morda bi morali biti pozorni tudi na koristi ljudskih zgodb, ki so bile tradicionalno del izobraževanja naslednje generacije.

**ZLASTI V ZGODNJEM OTROŠTVU ZGODBE
POSTAVLJAJO TEMELJ ZNAČAJA IN INTUITIVNEGA
RAZUMEVANJA.**

Potreba po zgodbah je izraz otrokove želje, da bi izvedel več o čudesih sveta okoli sebe, da bi prišel do bistva stvari, stopil v stik z vesoljem. Zlasti v zgodnjem otroštvu zgodbe postavljajo temelj značaja in intuitivnega razumevanja. Otroci, ki odraščajo ob ljudskih pravljicah in se jih naučijo poslušati z odprtimi ušesi in srcem, bodo verjetneje sposobni oblikovati svoj domišljjski in ustvarjalni odziv na zahtevne okoliščine, s katerimi se lahko soočijo, ko odrastejo.

Einstein je navedel pravljice kot enega od virov svoje inteligence. Rekel je: "Če hočete, da so vaši otroci inteligentni, jim berite pravljice. Če želite, da so še inteligentnejši, jim berite več pravljic. Ko preučujem sebe in svoje metode razmišljanja, pridem do zaključka, da mi je dar fantazije pomenil več kot katerikoli talent za abstraktno, pozitivno razmišljanje."

Pravljice imajo veliko simboličnih elementov. Princ, krojač, mlinar, Sneguljica ... vse to so podobe različnih prvin v naši

lastni naravi. Prav zaradi te prepoznavnosti in resonance se nam zdijo liki tako blizu in znani. Prve korake povezovanja s seboj in svetom lahko doživimo skozi globoka čustva, doživeta skozi zgodbo. Ti občutki lahko dozoriijo in obrodijo sadove mnogo let kasneje v življenju.

Drugi vidik pravljic je, da mora junak ali junakinja prestati določene preizkušnje ali iti na popotovanje, preden uspe v svojem iskanju. Sprejeto dejstvo je, da mora junak na koncu pot dokazati, da je vreden nagrade, pa naj bo nagrada roka princeze ali kraljestvo. Soočijo se z zlom in ga premagajo. Notranje lastnosti junaka ali junakinje, sprejemanje življenjskih izzivov, dokazovanje, zaupanje vase, je le nekaj stvari, ki jih otrok lahko nezavedno doživlja. Ta izkušnja moči jih bo vodila pri kasnejšem spopadanju z izzivi življenja.

V pravljicah sta tudi upanje in zaupanje. Vidimo, kako lahko šibki postanejo močni, kako se lahko zlo spremeni v dobro,

kako se lahko vsak človek dvigne do svojega resničnega potenciala. To razumevanje in zaupanje v življenje in vase je morda najpomembnejša vzgojna vrednost pravljic.

Rudolf Steiner je lepo opisal potrebo po pravljicah: "Tako kot mora imeti naše telo hranilne snovi, ki krožijo po telesu, tako tudi duša potrebuje pravljичno snov, ki teče po njenih duhovnih žilah." 🌿

OTROCI, KI ODRAŠČAJO OB LJUDSKIH PRAVLJICAH IN SE JIH NAUČIJO POSLUŠATI Z ODPRTIMI UŠESI IN SRCEM, BODO VERJETNEJE SPOSOBNI OBLIKOVATI SVOJ DOMIŠLJJSKI IN USTVARJALNI ODZIV NA ZAHTEVNE OKOLIŠČINE, S KATERIMI SE LAHKO SOOČIJO, KO ODRASTEJO.

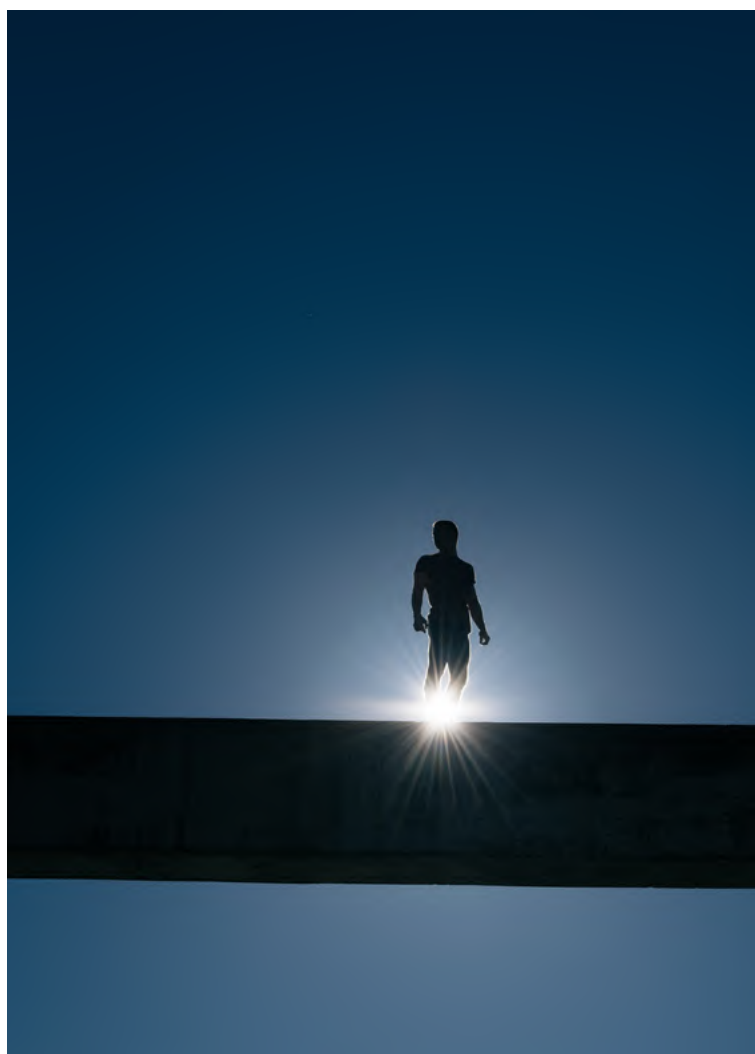

UPATI SI BITI VSAKODNEVNI HEROJ

VASANT SANZGIRI in
SAMARTH SHETTY

Beseda *heroj* izhaja iz starogrškega korena, ki v dobesednem prevodu pomeni *zaščitnik* ali *branilec*. Spletna stran *Dictionary.com* razloži besedo heroj kot "osebo, znano po pogumnih dejanjih ali plemenitosti značaja", splošno pa prepoznavamo heroja kot tistega, ki izvaja dejanja, ki običajno niso mogoča, ali tistega, ki izkazuje vrline ali vrednote, zaradi katerih izstopa. Tako običajno pomislimo na superjunake, ki jih slavijo v filmih, ali na zmagovite bojevnike, kot sta general Patton in Napoleon. Fernando Schwarz v svoji knjigi *Perseus: The Warrior of Peace* govori o potencialnem junaku, ki je "nekdo, ki se oprime usode, a ne usode, ki nam jo vtisnejo drugi, temveč svoje lastne ... vendar je treba imeti tudi pogum, da uresničujemo to vizijo vsak dan." Kako lahko črpamo navdih iz arhetipskih likov iz mitologije in zgodovine? Kateri so nekateri izzivi, s katerimi se bomo verjetno srečali? Smo lahko tudi mi junaki?

Delia Steinberg Guzmán v svojem članku *Vsakodnevni heroj* piše, da biti junak pomeni ohraniti junaški način življenja in ne storiti le enega samega junaškega dejanja. Junaški način življenja, o katerem govori, je "kot splošna smer; to je pot, ki preko težkega terena pripelje do cilja. Junaštvo je torej to, da na vsak dan, na vsako dejanje gledamo kot na preizkus ali preizkušnjo, v kateri bodo prišle do izraza vse naše moči – od fizične do subtilnih moči inteligence in duše." Dva pomembna elementa sta torej imeti cilj in videti pot, ki vodi do tega cilja. Izzivi, s katerimi se srečujemo vsak dan na poti, so lahko naš vir navdiha. Omogočajo nam, da odkrijemo in razvijemo lastnosti, ki so morda že del nas, da premagujemo ovire in uspešno plujemo skozi nemirne vode ter iz njih izstopimo kot pravi junaki, zmagovalci.

**"IZZIVI, S KATERIMI SE SREČUJEMO VSAK DAN NA
POTI, SO LAHKO NAŠ VIR NAVDIHA.
IZ NJIH LAHKO IZSTOPIMO KOT PRAVI JUNAKI,
ZMAGOVALCI."**

Da bi se lahko borili v vsakodnevnih bitkah, moramo uporabiti svojo notranjo moč, dopolnjeno z nekaterimi sposobnostmi, ki nas opremijo za premagovanje izzivov. Ti vključujejo **prepričanost** v to, kar počnemo, s **ponižnostjo**, da sprejmemo izid, kakršen koli že je. Poleg dobrih namenov moramo delovati **zavestno** in **inteligentno** ter uriti **neomajno voljo**, da ostanemo odločni pri spopadanju z vsakodnevnimi izzivi.

V svojem prizadevanju, da bi razkrili, kako postati heroji, smo črpali navdih iz drznosti in vztrajnosti tistih, za katere se zdi, da so si prizadevali izkazovati zgornje lastnosti. Nekateri od njih občudujemo zaradi izjemnega, plemenitega in prodornega vedenja, medtem ko so nekateri med njimi, čeprav manj znani,

po naših merilih s svojimi mislimi, obnašanju in dejanji več kot očitno pokazali načela pristnega vsakdanjega junaka. Naše preučevanje je odkrilo 5 pristopov za premagovanje nekaterih pogostih izzivov, s katerimi se srečujemo skoraj vsak dan.

ZAVZEMAJ SE ZA RESNICO

Svet postresnice ustvarja zunanje okoliščine, zaradi katerih nas zavedejo mnenja, predpostavke in špekulacije. Veliko bolj priročno se je predati čredni miselnosti, kot pa stopiti korak naprej in biti osamljeni glas resnice. Ne samo, da moramo razviti pogum, da se zavzemamo za resnico, zagotoviti moramo tudi, da smo se pripravljene soočiti s posledicami svojega stališča v svetu,

v katerem lahko družbeni mediji v hipu uničijo ugled. Samo močno prepričanje v iskanju resnice, natančno zastavljen cilj in nepopustljiva odločenost nam lahko dajo notranjo moč, da ostanemo vzdržljivi. Kot je rekel Gandhi: *"Moč ne izhaja iz fizične zmogljivosti. Izhaja iz neuklonljive volje."*

BORI SE S STRAHOM

Strah izhaja iz naše preobremenjenosti s posledicami. Normalno je, da se bomo srečali s strahom, saj je to naravni obrambni mehanizem, ki je vgrajen v našo biologijo in nam omogoča preživetje. Izziv pa je upreti se skušnjavi po begu, sprejeti strah, delati z njim tako, da se z njim soočimo in se nanj objektivno odzovemo. Morda lahko potem strah namesto zapora postane leste, ki nam pomaga preseči omejitve in se srečati z neznanim. Ethan Hawke v odlomku iz knjige *Rules for a Knight* pravi: *"Strahu se ni treba sramovati, saj je močan vir, ki nas opominja, da smo previdni, pozorni in pazljivi. Strah je tema, pogum pa svetloba. Strah je klic in pogum odgovor. Ko se vitez trudi najti svoj pogum, se zanaša na svoj dih. Boj z meči, lokostrelstvo, jahalne spretnosti – pri skoraj vseh nalogah, ki se jih spomnim, mi pomaga zavestno dihanje. Če se osredotočimo na svoj dih, se lahko bolj spretno zasedrmo v svoja telesa in se ravnamo po občutku."*

ODPUŠČANJE IN SOČUTJE

Odziv na zadano bolečino z jezo, egom in maščevanjem bo vedno povzročil odtujenost, konflikt in nasilje. Ali je mogoče začeti dojemati nasprotnika kot osebo, človeško bitje, ki je prav tako ujeto v nizu okoliščin in virov, ki niso vedno pod njegovim nadzorom? Ali lahko razvijemo empatijo, da ohranimo lastno človečnost? Nelson Mandela je dejal: *"Naše človeško sočutje nas povezuje enega z drugim ... kot s človeškimi bitji, ki smo se naučila, kako spremeniti naše skupno trpljenje v upanje za prihodnost."* Po drugi strani pa odpustiti in pokazati sočutje ne pomeni popustiti in se predati. Včasih je sočutje izraženo kot pravičen boj. *"Sočutje in strpnost nista znak šibkosti, temveč moči,"* pravi Dalajlama.

SOOČANJE Z ŽIVLJENJSKIMI PREIZKUŠNJAMI

V knjigi *Rules for a Knight* avtor pravi: *"Vse, kar daje svetlobo, mora vzdržati gorenje."* Za brušenje in poliranje diamanta do popolnosti je potrebno veliko trenja. Pogumno spopadanje z izzivi, ki nam jih postavlja življenje, torej prispeva k naši rasti, ne glede na to, ali nam uspe ali spodleti. V trenutkih poraza nam Hawke svetuje: *"dovolite, da ti občutki preidejo preko in skozi vas. Kot mrtva veja, ki pade z drevesa in nato razpade in nahrani zemljo, se lahko tudi vaša razočaranja spremenijo v element spremembe in rasti."* Veselje ob zmagi lahko povzroči, da človek počiva na lovorikah, zadovoljen in slep za pretečo nevarnost, ki preži za vogalom. Zavedati se moramo, kako se spopadamo tako z zmago kot s porazom, ki nam prinaša lekcije.

SANJAJ

Pogum, da sanjamo in nato uresničujemo te sanje, zahteva sposobnost imaginacije; upati si prizadevati za tisto, kar je še nevidno, latentno v našem potencialu. Toda brez ogromnega notranjega dela razsodnosti in discipline so sanje zgolj fantazije; prazno govorjenje, zidanje gradov v oblakih, brez povezave z resničnostjo. Bojni pilot pripravnik lahko sanja o letenju z reaktivnim letalom in z njim manevrira po svojih najboljših močeh, a če razmišlja o manevriranju potniškega letala kot lovskega, potem postane to fantazija, popolna izguba energije in časa. Pogumno slediti sanjam, ne da bi vas odvrnili zunanji izzivi, in jih izpolnjevati brez odstopanja, pomeni, da te želje počasi postanejo otipljive. Mark Avrelij je rekel: *"Človeku se ne zgodi nič takšnega, česar po svoji naravi ne bi mogel prenesti."* Meni to pove, da imamo torej vedno zmožnost, da sanjamo in izpolnimo svoje sanje. Sanje, in ne fantazije, nas popeljejo bližje ciljem, na pot uresničitve.

Zato so izzivi, s katerimi se soočamo na svoji poti, morda priložnost, da postanemo vzdržljivi. Zahtevni pogoji nam dajejo priložnost, da preizkusimo svojo sposobnost obdržati središče, ne da bi pri tem ogrozili izkazovanje vrlin. Pri tem lahko pademo, vendar nas neuspehi lahko spodbudijo, da se dvignemo in gremo naprej. Zahtevni časi bodo minili, zamenjali pa jih bodo novi izzivi. Kot je rekel Swami Vivekananda: *"Tistega dne, ko ne naletiš na nobeno težavo, si lahko prepričan, da potuješ po napačni poti."*

Delia Steinberg Guzman pravi: *"Mogoče še ne čutite junaka v sebi? Naredite prostor zanj in videli boste, kako raste kot notranji steber ... To je povabilo, da smo drugačni, boljši, jasni, pošteni in razumni v imenu naravne filozofije, ko se zdi, da so vsi odločeni, da bodo škodovali sebi zaradi nadutosti in nevednosti."* Ključnega pomena je, da nikoli ne izgubimo upanja, svojega središča, povezave z junakom, ki prebiva v nas.

AFRIŠKA ZGODBA O OTROKU IZ VOSKA

Kadi je živel skupaj s svojimi starši, brati in sestrami v družini, ki je bila načeloma srečna.

Toda ta družina je bila zelo nenavadna – tako Kadi kot tudi njegovi bratje in sestre so bili namreč iz voska.

Ker so bili iz voska, nikoli niso mogli zapustiti svoje kolibe pri dnevni svetlobi, iz strahu, da se ne bi stopili. Iz kolibe so stopali samo ponoči, da bi se malo poigrali kje v bližini.

Čeprav so se v temi včasih spotaknili, zaradi svojega voščenega telesa niso čutili bolečine.

Njihovi starši jim niso dovolili, da bi se preveč oddaljili, kajti tema je vsekakor nevarna.

Pogosto so tožili, da nikoli ne bodo izvedeli, kakšen je svet, čeprav jim ničesar ni manjkalo in so bili na svoj način srečni.

Toda Kadi je čutil nekakšen notranji nemir. Zato je neke noči sanjal o čudovitih bitjih in stvareh, ki napolnjujejo svet in o katerih so mu pripovedovali.

Videl je vzhajajoče Sonce, živali, ki tekajo po savani, oblake, ki se poigravajo s svetlobo, videl je mavrico ...

Odločil se je, da bo tvegjal in se odrekel varnemu zavetju kolibe, da bi spoznal lepoto sveta.

Starši so ga skušali odvrniti od njegove namere, češ da se bo na Soncu zagotovo stopil.

Kadi pa se je odpravil na pot, ne da bi se ozrl.

Na svojem kratkem potovanju je ob sončnem vzhodu na svojem obrazu začutil toploto dneva, videl je igro svetlobe na nebu in drevesa, ki so ga pozdravljala s smehljajem, videl je vitke žirafe in antilope ...

... Toda bolj ko se je približeval Soncu, bolj se je njegovo telo iz voska topilo.

Ponoči so se ga njegovi bratje in sestre odpravili iskat. Ko so našli njegove ostanke, so oblikovali čudovito ptico s krili iz palmovega listja, da bi vosek obvarovali pred sončnimi žarki.

Odnesli so ga na grič in ga ob sončnem vzhodu opazovali skozi špranjo kolibe

Ko je sonce vzšlo, se je ptica iz voska pognala v zrak kot blisk. Ko je oživela in pohitela, je še nekajkrat zaokrožila nad kolibo, kot bi se želela posloviti.

Naposled pa se je oddaljila in se čutila neizmerno srečno.

Ko s pomočjo ljubezni do misterija, do lepote in do globine življenja premagamo svoje strahove in inercijo, nas ta impulz transformira ter nas osvobodi starega bremena ...

... In notranja preroditev nam razkrije novo resnico o nas samih ter o življenju.

“ROJSTVO JUNAKA”
ZAKAJ POTREBUJEMO MITE?

OD MEVŽE DO JUNAKA

VSTOP
PROST!

ZABAVNA DELAVNICA
RAZVIJANJA VITEŠKIH
VRLIN ZA OTROKE
V SODELOVANJU S
STARŠI

SKUJTE SI OROŽJE PO SVOJI MERI, NAUČITE SE UPORABE
IN SPOZNAJTE, OD KOD IZVIRA RESNIČNA MOČ ČISTO PRAVEGA VITEZA!

17. DECEMBRA 2022
OD 9. DO 12. URE
TYRŠEVA 7, MARIBOR

NOVA AKROPOLA

www.akropola.org

“ROJSTVO JUNAKA”
ZAKAJ POTREBUJEMO MITE?

ŽIVETI OSEBNI MIT

DELAVNICA ZA
ODRASLE IN
MLADOSTNIKE

VSTOP
PROST!

KRATKO PREDAVANJE “POT JUNAKA” PO JOSEPHU CAMPBELLU
PREMIERNO BRANJE ZGODBE “FLORIJANOVA POT” Z ANALIZO ELEMENTOV MONOMITA
KRATKO PREDAVANJE “POSTATI JUNAK SVOJEGA ŽIVLJENJA”

17. DECEMBRA 2022
OD 17. DO 20. URE
TYRŠEVA 7, MARIBOR

NOVA AKROPOLA

www.akropola.org

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

STARA MODROST ZA SODOBNE ČASE

PRAKTIČNA
FILOZOFIJA

VIDNA IN
NEVIDNA
NARAVA
ČLOVEKA

DUHOVNOST
INDIJE

ETIKA
BUDIZMA

MISTIKA
TIBETA

MODROST
KITAJSKE

UMETNOST
ŽIVLJENJA V
DRUŽBI

PLATONOV
IDEALIZEM

ARISTOTEL

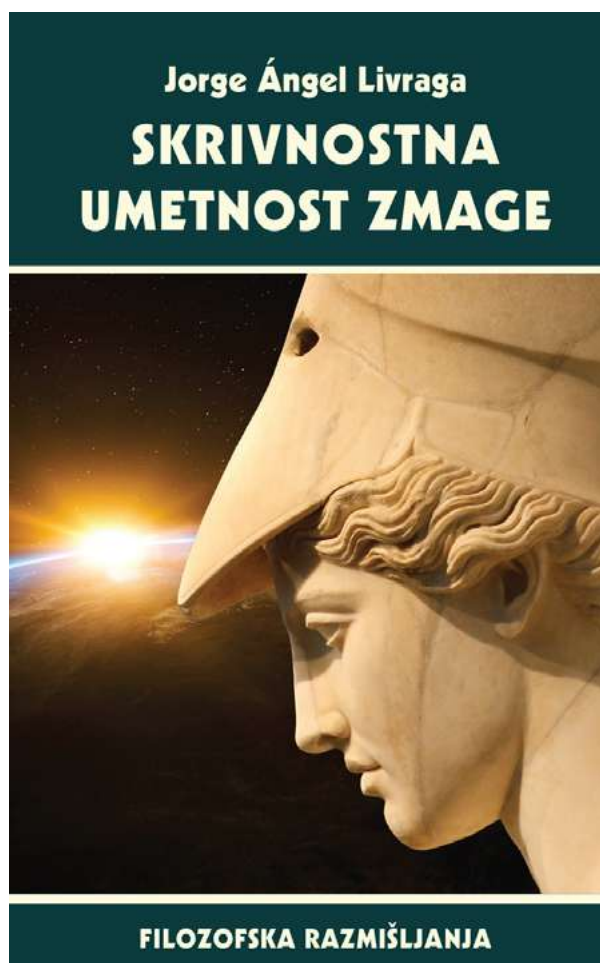

TOREK, 11. 1. 2022, OB 18:00
WOLFOVA 8, LJUBLJANA

JORGE ÁNGEL LIVRAGA: SKRIVNOSTNA UMETNOST ZMAGE

Srečni so tisti, ki jočejo ob glasbi; srečni so tisti, ki jočejo ob pesmi; srečni so tisti, ki se jim spremeni obraz ob navdihujoči melodiji; srečni so tisti, ki lahko pomahajo prijatelju in ga objamejo sredi ulice; srečni so tisti, živi, ki so še vedno zares živi, tisti, ki v sebi nosijo semena upanja, iz katerih bo zrasel svet upanja, svet, ki mora biti ne le nov, temveč tudi boljši.

VSE NAŠE KNJIGE

Prof. Jorge Ángel Livraga, ustanovitelj Nove Akropole, je bil filozof, velik poznavalec zgodovine, psihologije, človeških mentalitet, umetnosti, znanosti in religij. Bil je plodovit pisec in nič manj plodovit govornik, ki je znal s svojimi besedami, polnimi humorja in entuziazma, učinkovito vzpostaviti stik z vsemi, ki so ga prihajali poslušati.

CENA: 10 EUR
KNJIGO LAHKO NAROČITE PO E-POŠTI NA
info@akropola.org

**"VSE, KAR DAJE SVETLOBO,
MORA VZDRŽATI GORENJE."**

E. HAWKE

www.akropola.org